

ΑΠ' ΟΛΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

'Η ιδιτροπείες του στρατάρχου ντε Καστελλάν. Πώς του την κέρχης του Μπαλζάκ. Γιατί έμεινε τελευταίος στο σπίτι του λιλών επί των καρειών της 'Αδελίνας Πάτι !... Τά χρόνια του λοχαγού Στρίκ. 'Η γκάφα του γιατρού της πριγκιπίσσης Κουρακέν, κλπ. κλπ.

στρατάρχης ντε Καστελλάν είχε τη συνήθεια να ρωτάει απροειδίχτως όλους τους αξιωματικούς του :
—Πώς είνε ο πατέρας σας ; Τι είνε η μητέρα σας ; Τι δουλειά κάνει η αδελφή σας ;
Οι αξιωματικοί του λοιπόν συνεννοήθηκαν μιά μέρα, κι' όταν ο ντε Καστελλάν έκανε στον πρώτο από αυτούς την απροειδίχτη ερώτηση, εκείνος του άπάντησε :
—'Ο πατέρας μου είνε μπαλωματής, η μητέρα μου ξενωπλένει κι' η αδελφή μου είνε χορτίσι του δρόμου...
'Ο δεύτερος άπάντησε τ'ό ίδιο, ο τρίτος κι' ο τέταρτος τ'ό ίδιο. Φρόντανος στον πέμπτο, ο στρατάρχης έκανε την ίδια ερώτηση :
—'Ο πατέρας μου είνε μπαλωματής... άρχισε να λέη κι' αυτός.

Μά ο ντε Καστελλάν τόν διεκώφεξε έξω φρενών :
—Ξέρω, ξέρω, ο πατέρας σας είνε μπαλωματής, η μητέρα σας ξενωπλένει, η αδελφή σας είνε χορτίσι του δρόμου... και σεις όλοι τιμωρείσθε με δεκαεπταήμερη φυλάκισι !..

'Ο Μπαλζάκ άπέφυγε να ηγαίνη σέ κοσμικές συγκεντρώσεις. Πότε - πότε πήγαινε σέ φιλολογικές έσπεριδές, πού έδινε ο Βίκτωρ Ούγκω, μα έφευγε πάλι σέ λίγη ώρα. Μιά βραδιά όμως έμεινε εκεί τελευταίος. 'Ο Ούγκω, όταν οι άλλοι προσκαλεσμένοι έφυγαν, τόν πλησίασε και τού έλεε :
—Κύριε Μπαλζάκ, σάς ενγαριστώ πάρα πολύ που θυσιάσατε για μιά τόσο πολύτιμη ώρες σας...
—Δέν είν' αυτό, άπάντησε τότε ο Μπαλζάκ, μά όταν ήρθα κάθησα πάνω σέ κάποιο καπέλλο κι' έμεινα εδώ, ώσπου να φύγουν όλοι...
—Μά τίνος καπέλλο είνε ; ρώτησε ο Ούγκω. Πώς δέν τ'ό ζητησε κανένας άπ' αυτούς πού έφυγαν ;
—Ξέρω κι' έγώ ; είπε ο Μπαλζάκ, σηκώνόμενος. Νά, κυττάχτε !..
Τό καπέλλο ήταν τού ίδιου τού Ούγκω και είχε γίνει...λήττα !
'Από τότε ο Μπαλζάκ δέν ξαναπάτησε τ'ό πόδι του σέ ξένο σπίτι... *

'Όταν ήταν στις δόξες της ή μεγάλη αιδός 'Αδελίνα Πάτι, την καλέσανε ένα βράδυ να τραγουδήσει σέ ανάκτορα της Μαδρίτης. 'Ο τότε νεαρός διάδοχος τού 'Ισπανικού θρόνου έμεινε τόσο μαγευμένος από τ'ό τραγούδι της, ώστε όταν τού δόθηκε ή ευκαιρία, της έξέφρασε τόν θαυμασμό και την ευχαριστήσι του με θερμότατα λόγια. Κατασπυγγημένη τότε ή ξακουσμένη όχι μόνο για την τέχνη της, αλλά και για την ωμορφιά της αιδός, έπιασε τ'ό χέρι τού νεαρού

ειδύλλιο και ύποφέρει άλλη τόν άδόσταχτο δικό της πόνο...
Τό ίδιο βράδυ, προτού μητ'ό στον υπόγειο σιδηρόδρομο για να πάη σ'ό σπίτι της, ή τηλεφωνήτρια άγόρασε, όπως κάθε βράδυ, την εφημερίδα. Στό βαγόνι άρχισε να διαβάζη. Ξαφνικά ή νέα χλώμιασε και με κόπο κατάβρασε να διαβάσει τ'ό έξής :

ΠΙΝΓΜΟΣ ΕΠΙΒΑΤΙΩΣ

'Ενώ τ'ό άμπόλοιο «Ζυλιάνος» άποκαρπώνταν από τ'ό λιμάνι, μία έπίστασι, ή κ. Γκόρφ Ντένιμπο, πήγαινε από την γέφυρα στή θάλασσα. 'Αμέσως ο πλοίαρχος διατάξε να κατεβάσουν μία βάρκα, αλλά όταν ανασύρθη ή έπίστασι ήταν κιάλας νεκρή... 'Αγνωστοί παραμένουν ακόμα οι λόγοι τού άπεναντισμένου διασώματος της...
Παγωμένη από φρίκη, ή τηλεφωνήτρια άφησε την εφημερίδα να πέση από τ'ά χέρια της. Δέν αντιλαμβανόταν τί γινόταν γύρω της, ως ότου ένας υπάλληλος τού σιδηροδρόμου φώναξε :
<Τέρμα !>

Με άργο θήμα, ή τηλεφωνήτρια διευθυνόταν σ'ό σπίτι της. Μπροστά στην πόρτα της, μέσα σ'ό μισοσκόταδο διέκρινε μία γνωστή σιλουέττα. 'Όταν πλησίασε, μία γνωστή φωνή, ή αναπνεύσι φωνή τού Τζώρτζ-τού δικού της Τζώρτζ-έλεγε :
—'Αργησε να κυρίσης άπόψε, αγαπημένη μου, και ήμουν άνησυχος... 'Ακουσε ! Συγχωροέ με ! 'Εσφαλα... έσένα αγαπούσα πάντοτε ! Θέλεις να τ'ά ξαναπατιάξουμε ;... Θέλεις ;...
Σαστισμένη, μπροστά στην ανέπιστα εύτυχία της, ή τηλεφωνήτρια άπασε τ'ό ν'ό να τή άγκαλιάσει και μονάχα φιθύριζε :
—'Ω, Τζώρτζ !... 'Ω, Τζώρτζ !..

πριγκίπης και τ'ό φίλος.
'Η βασίλισσα, όταν τ'ό είδε αυτό, έλεε στή αιδό :
—Σειόρα, είνε αδύνατον να έχη τ'ό παιδί μου μεγάλη έλλειψη φιλοφροσύνης, ώστε να έπιτρέψη σέ μιά 'Ισπανίδα να τού φίληση τ'ό χέρι, χωρίς να της τ'ό ανταποδώσει. 'Επιτρέψατέ του, λοιπόν, να σάς όσση ένα φίλημα...
'Αλλ' ο μικρός πριγκίπης ήταν περισσότερο φιλόφρων από ό,τι πίστευε ή μητέρα του. Ρίχτηκε λοιπόν άκράτητος άπάνω στην πανέμορφη καλλιτέχνα, κρεμάστηκε άπ' τ'ό λαιμό της και της γέμισε τ'ά μάγουλα, τ'ά μάτια και τ'ά χείλη με φιλογερότατα φίλια !..
—Πόσων έτών είνε ; ρώτησε κάποτε ο στρατάρχης Μπασουαπέθ τόν λογαδό Στρίκ.
—'Η τριάντα όχτώ ή σαράντα όχτώ !.. τού άποκρίθηκε ο Στρίκ.
—Τί λογαριασμός είν' αυτός, λοχαγέ ; τόν ξαναρώτησε κατάπληκτος ο στρατάρχης.
—Στρατάρχα μου, τού άπάντησε ήρεμα ο Στρίκ, μετρώ τ'ά χρομάτια μου, τ'ά άσημά μου, τ'ά είσοδήματά μου, γιατί φοβάμαι μήπως τ'ά χάσω. 'Αλλά τ'ά χρόνια μου για ποιά λόγο να τ'ά μετρώ ;

—Μή μου μιλάτε για την ηλικία μου... Είμαι... εκατό χρόνων ! φώναξε κάποτε θυμωμένη ή πριγκίπισσα Κουρακέν σ'ό γιατρό της.
—Νά σας πώ, πριγκίπισσα, της άπάντησε τότε ο πνευματώδης γιατρός της, από την βεβαιώσι σας περί της ηλικίας σας πιστεύω μόνο την...ισή !
'Όπως ήταν φυσικό, καθόταν αϊτό, ο άσπλόγηστος γιατρός διαχώρισε άμέσως από τ'ό άσπλόγηστος φιλόφρονης πριγκίπισσας.

'Επί Λουδοβίκου ΙΕ' ήταν της μόδας να οδηγούν όδες ή άριστοκράτισσες άνδρες τους τ'ά μικρά τους άμάξια.

'Ετσι, δέν περνούσε μέρα, χωρίς να γίνουν ένα δυό δυστυχήματα.
Κατόπιν αϊτού ο βασιλεύς έκάλεσε τόν διευθυντή της άστονίας ντ' 'Αρζανόν και τόν διάταξε να λάβη ριζικά μέτρα π'ός περιορισμόν τού κακού.
Την άλλη μέρα λοιπόν έξεδόθη μία διαταγή, διά της όποιας άπαγορευόταν στις κυρίες που ήταν μικρότερες τών τριάντα έτών να οδηγούν άμάξια.
Μόλις κοινοποιήθηκε ή διαταγή αϊτή, έπαυαν άμέσως όδες ή κυρίες να ήμολογούν. Γιατί καινού από δέλησε να όλοκληρη δημοσίως ότι ήταν μεγαλύτερη τών τριάντα έτών !..

ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Ο ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΤΟ... ΤΣΙΓΑΡΟ

'Ο Κάρολος Σποϊρόν, ο όποιος υπήρξεν ο εύγλωττότερος ιεροκήρυξ της 'Αγγλικανής εκκλησίας, παρεσύθη μιά μέρα και έλεε, καθώς έκλήριτε τόν λόγον τού Θεού :
—Τη νύχτα αϊτή θα καπνίσω ένα τσιγάρο για να ύψησω τόν Θεό !
Τό άκουσθή του τ'αράχησε άπ' τ'ά λόγια αϊτά, πού τ'ά θέλησε άσέβηστα, και την άλλη μέρα ο δεινός ιεροκήρυξ άναγκάστηκε να δικαιολογηθή άπ' τ'ά στήλες τών εφημερίδων :
<Κόξες έπίσθην άραδαίνωτες, έγραψε μεταξύ τών άλλων ο Κάρολος Σποϊρόν, για την ενεργητική έπίδρασι, πού έχει τ'ό τσιγάρο σ'όν άνθρωπο. Κι' όταν βεβαιώθηκα ότι ένα μόνον τσιγάρο έχει την δύναμη να καταπαύη τούς πόνους τού σώματος, να ξεκουράη και να φρεσάχη τ'ό μυαλό και να μιάς φέρη ήπνο γλυκάτατο, αισθανόμην μέσα στήν ψυχή μου μία άπειρη εύγνωμοσύνη σ'όν Θεό κι' εύλόγησα τ'ό β'νομά Του !..

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

—Σ' αϊτόν τόν κόσμο τίποτε δέν είνε όρωαίτερο άπ' τόν έρωτα και τίποτε άληθινότερο άπ' τόν πόνο.
—'Ο...περίττοις της γλώσσας είνε ή φιλανθρία.
—'Η έλεημοσύνη είνε αδελφή της προσευχής.
—'Η στοργή μετατρέτει τή θυσία σέ χαρά.
—'Η άρετή είνε πανωρόη πού μιάς άπομένει πάντα στις κακοκαρίες.
—'Η άλήθεια είνε αόρη τού χρόνου.

